

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Apaštalas Evangelijoje šiandien mums primena mūsų meilės Dievui ir artimui pareigą. Mylėk Dievą, mylėk savo brolius – štai visas Įstatymas ir Pranašai. Pasak šv. apaštalo Pauliaus, mūsų tikėjimo, krikšto ir minčių vienybė, kaip ir Šv. Dvasios, Kristaus ir Dievo Tėvo, yra mūsų broliškos meilės pagrindas.

Evangelijos pabaigoje išdėstomas mokymas apie dievybę Kristaus, kuris žmogiškąja prigimtimi buvo Dovydo Sūnus, bet dieviškąja esme buvo daug aukščiau už Dovydą. Štai kodėl Dovydas, Dievo įkvėptas, vadina Jį Viešpačiu (Ps 101, 1: „Viešpats tarė mano Viešpačiui“), nuspėdamas Kristaus paslaptį.

Introitus

Ps. 118, 137 et 124. Iustus es, Dómine, et rectum iudicium tuum: fac cum servo tuo secundum misericórdiam tuam.

Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: et te solum Deum pura mente sectári. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. (Ephes. 4, 1–6)

Fatres: Obsecro vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdyne, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem

Introitas

Ps 118, 137 ir 124. Tu teisus, Viešpatie, ir tavo teismas teisingas. Elkis su savo tarnu pagal savo gailestinumą.

Ps 118, 1. Palaiminti nesuteptieji kelyje, kurie vaikščioja Viešpaties įstatyme.

Kolekta

Padėk, meldžiame Tave, Viešpatie, savo tautai išsisaugoti nuo velnio įtakos ir Tave, vienintelį Dievą, tyra širdimi sekti. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško efeziečiams. (Ef 4, 1–6)

Broliai: Aš, kalinys Viešpatyje, raginu jus elgtis, kaip dera jūsų pašaukimui, į kurį esate pašaukti. Su visu nuolankumu bei meilumu, su didžia kantrybe palaikykite tarpusavyo meilę, uoliai sergėkite Dvasios

spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater óm-nium, qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis. Qui est benedíctus in saecula sæculórum. Amen.

Graduale

Ps. 32, 12 et 6. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi. **V.** Verbo Dómini cæli firmáti sunt: et spírítu oris eius omnis virtus eórum.

Alleluia

Allelúia, allelúia.

Ps. 101, 2. **V.** Dómine, exáudi ora-tiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secún-dum Matthæum. (Matth. 22, 34–46)

In illo témpore: Accessérunt ad Iesum pharisæi: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Iesus: Díliges Dóminum, Deum tuum, ex toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua. Hoc est máximum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: Díliges

vienybę taikos ryšiais. Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pa-šaukti į vieną savo pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris virš visų, per visus ir visuose. Jis yra palaimintas per amžių amžius. Amen.

Gradualas

Ps 32, 12 ir 6. Palaiminta tauta, kurios Dievas yra Viešpats, ta tauta, kurią Viešpats išsirinko paveldu. **V.** Viešpaties žodžiu buvo sustiprinti dangūs ir jo burnos alsavimu visos jų galybės.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 101, 2. **V.** Viešpatie, išklausk mano malda, ir mano šauksmas tave tepasiekia. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 22, 34–46)

Anuo metu: Fariziejai priėjo prie Jėzaus, ir vienas iš jų, Įstatymo mo-kytojas, mėgindamas jį, paklausė: „Mokytojau, koks įsakymas yra di-džiausias Įstatyme?“ Jėzus jam atsa-kė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu pro-tu.“ Tai didžiausias ir pirmasis įsa-kymas. Antrasis – panašus į jį: „My-lėk savo artimą kaip save patį.“ Ši-

próximam tuam sicut teipsum. In his duobus mandatis universa lex pendet et propheta. Congregatis autem pharisaeis, interrogavit eos Iesus, dicens: Quid vobis videtur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius eius est? Et nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

Offertorium

Dan. 9, 17, 18 et 19. Oravi Deum meum ego Daniel, dicens: Exaudi, Domine, preces servi tui: illumina faciem tuam super sanctuarium tuum: et propitius intende populum istum, super quem invocatum est nomen tuum, Deus.

Secreta

Maiestatem tuam, Domine, suppliciter deprecamur: ut haec sancta, quae gerimus, et a praeteritis nos delictis exuant et futuris. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique

tais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai.“ Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus juos paklausė: „Ką jūs manote apie Mesiją? Kieno jis sūnus?“ Jie atsakė: „Dovydo.“ Jis tarė jiems: „O kodėl gi Dovydas, Dvasios įkvėptas, vadina jį Viešpačiu, sakydamas: „Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, aš patiesiu tavo priešus tarsi pakoji po tavo kojų.“ Jei tad Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaipgi tada jis gali būti jo sūnus?!“ Ir nė vienas negalėjo jam atsakyti nė žodžio, nei kas nors drįso nuo tos dienos jį klausinėti.

Ofertorijus

Dan 9, 17, 18 ir 19. Aš, Danielis, meldžiau savo Dievą, sakydamas: Išklausk, Viešpatie, savo tarno maldas, savo veido šviesa apšviesk savo šventyklą ir meiliai pažvelk į tą tautą, kuri vadinasi tavo vardu, Dieve.

Secreta

Nuolankiai prašome, Viešpatie, Tavo didybę, kad šis šventas aukojimas, kurį mes atliekame, išvadotu mus iš mūsų buvusių ir būsimų nusikaltimų. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir

grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis propriétas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 75, 12–13. Vovéte et réddite Dómino, Deo vestro, omnes, qui in circúitu eius affértis múnera: terríbili, et ei qui aufert spírítum princípum: terríbili apud omnes reges terræ.

Postcommunio

Sanctificatió nibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dominum nostrum...

visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventąjai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Ps 75, 12–13. Darykite įžadus Viešpačiui, savo Dievui, visi, esantieji aplinkui, neškite duoklę baisiajam, atimančiam iš kunigaikščių dvasią. Jis įkvepia baimę visiems žemės karaliams.

Postkomunija

Tegul Tavo pašventinimas, visagali Dieve, išgydo mūsų ydas ir suteikia mums amžinąjį išganymą. Per mūsų Viešpatį...